

A - LIESL

Ziet ge wel.

Het kan echt niet anders - dat is het universum dat een teken geeft.

Justine heeft het ook gevoeld.

Ik hoop dat het haar even veel gaat helpen als het mij aan het helpen is.

Mama zei het ook - dat het lang geleden was dat ik nog eens gelukkig naar beneden was gekomen.

Ik heb uiteindelijk geen excuus moeten verzinnen voor waarom ik met die stok thuiskwam - ze waren allebei niet thuis, dus ik heb hem boven op mijn kamer gezet.

Nu moet ik hem gewoon morgen nog mee kunnen smokkelen.

... Justine wil mij nog eens zien.

Ze wil mij nog eens zien.

... Ik kan niet meer slapen. Ik heb Bo zitten opzoeken - het voelde echt als de honderdste keer op 24 uur, maar... ik heb iets nieuw gevonden.

Een artikel dat echt... die avond iets meer gedetailleerd beschreef. Ik heb getwijfeld om het open te doen - ik wist niet of ik het wou weten.

Justine was erbij.

Ze was 17 toen Bo is doodgegaan. Blijkbaar zat Justine ook in de Scouts, en reden ze samen 's avonds met de fiets naar huis.

Bo reed vooraan, en toen ze uitgegleden is heeft Justine haar proberen tegenhouden, maar het is niet gelukt. En... die auto die over haar is gereden is gewoon doorgereden.

Justine is kalm kunnen blijven en heeft onmiddellijk om hulp geroepen, en haar zus proberen helpen, maar... er was te veel 'schade', blijkbaar.

Ik heb nergens gevonden wat 'schade' precies betekent.

Officieel is ze in het ziekenhuis dood verklaard, maar Justine was blijkbaar al aan het reanimeren toen de hulpdiensten toekwamen. Dus waarschijnlijk was ze op slag dood.

... Dat hoop ik toch voor haar.

Ik kan mij niet voorstellen hoe het moet zijn om daarmee rond te lopen. Met dat beeld in uw hoofd, dag in, dag uit.

Ik zou mij ook verdrinken in het werk moest ik in haar plaats staan.

B - LIESL

(TELEFOONGESPREEK)

(Justine) ... met Justine?!

(Liesl) euhm... 't is Liesl.

(Justine) Liesl?! Waarom belt gij mij om... één uur 's nachts?!

(Liesl) Ik... dacht dat ge nog wakker ging zijn.

(Justine) Ik moet om vijf uur opstaan om naar mijn werk te gaan.

(Liesl) Sorry, ik--

(Justine) --Waarom belt ge? Is er iets?

(Liesl) Ik wou u gewoon bedanken. Voor daarnet.

(Justine) Oké...?

(Liesl) Ik denk niet dat ge beseft... hoeveel dat voor mij betekent.

(Justine) Dat is geen probleem, ze. Ik zou dat voor iedereen doe-

(Liesl) -- zeg dat niet.

(Justine) Wat?

(Liesl) Zeg niet dat ge dat voor iedereen zou doen. Ik weet dat dat niet waar is.

(Justine) Euh... oké...?

(Liesl) Wanneer zie ik u nog eens?

(Justine) Wat...?

(Liesl) Kunnen we misschien eens naar de golf gaan? Hé? Dat ge mij wat lessen geeft, ofzo? Of misschien gewoon iets gaan drinken?

(STILTE)

(Liesl) ... hallo...?

(Justine) Ik denk... dat het beter is dat ge gaat slapen, Liesl. En dat ge mij niet meer belt.

(Liesl) Ik wou gewoon--

(JUSTINE LEGT AF)